25/10/2020

Αρχιερατική θεία Λειτουργία στον Ι. Ναό Αγ. Δημητρίου Ξεχασμένης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 25 Οκτωβρίου, παραμονή της εορτής του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ι. Ναό Αγ. Δημητρίου Ξεχασμένης.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Καί ἀπῆλθεν καθ᾽ ὅλην τήν πό-λιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς».

Δύο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες ἀντι-δράσεις μᾶς παρουσίασε στό εὐαγ-γελικό ἀνάγνωσμα ὁ ἱερός εὐαγ-γε-λιστής Λουκᾶς. Δύο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες ἀντιδράσεις σέ ἕνα θαῦ-μα πού ἐπιτέλεσε ὁ Ἰησοῦς ἔξω ἀπό τήν χώρα τῶν Γαδαρηνῶν. Τό θαῦμα δέν εἶναι ἦταν ἕνα ἁπλό θαῦμα, μία ἁπλῆ θεραπεία. Ἦταν ἡ ἀπαλλαγή ἑνός ταλαίπωρου ἀν-θρώ-που ἀπό τά δαιμόνια πού κυριαρχοῦσαν μέσα

του καί τόν εἶχαν μετατρέψει σέ ὄργανό τους. Χιλιάδες ἦταν οἱ δαίμνονες στήν ψυχή του, καθώς οἱ ἴδιοι ὁμολό-γη-σαν, ἀπαντώντας «λεγεών», στήν ἐρώτηση τοῦ Χριστοῦ ποιό εἶναι τό ὄνομά τους.

Ἡ θεραπεία τοῦ δαιμονιζομένου δέν ἦταν ὅμως ἡ μόνη ἀπόδειξη τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἐξουσίας του ἀκόμη καί ἐπί τῶν δαιμονίων. Ἡ δύναμή του ἐπιβε-βαι-ώθηκε ἀκόμη περισσότερο, ὅταν ἐπέτρεψε στά δαιμόνια νά εἰσέλθουν σέ μία ἀγέλη χοίρων πού βρισκόταν ἐκεῖ κοντά, ὅπως τοῦ ζήτησαν, καί νά τά ὁδηγήσουν στό γκρεμό.

Ἔτσι ὁ Χριστός δέν θεράπευσε μόνο τόν δαιμονισμένο, ἀλλά προ-σπάθησε νά θεραπεύσει καί τούς Γαδαρηνούς ἀπό τήν ἀδιαφορία τους πρός τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπηγόρευε τήν ἐκτροφή χοίρων. Ἐκεῖνοι ὅμως δέν θέλησαν νά πάρουν τό μήνυ-μα, δέν θέλησαν νά συνειδητο-ποι-ή-σουν τό σφάλμα καί τήν ἀνυ-πακοή τους, καί ἀντί νά μετανοή-σουν, νά ζητήσουν συγχώρηση καί νά ἀλλάξουν διαγωγή, αὐτοί, ὅταν πληροφορήθηκαν τί συνέβη, ζήτη-σαν ἀπό τόν Χριστό νά μήν μπεῖ στήν πόλη τους, ἀλλά νά ἀπομα-κρυνθεῖ ἀπό αὐτήν.

Καί ἔτσι, ἐνῶ αὐτοί ἔχασαν τήν εὐκαιρία νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τό δαιμόνιο τῆς ἀπειθαρχίας καί τῆς ἀνυπακοῆς στήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί ἀπό τό δαιμόνιο τῆς φιλοχρηματίας καί τῆς πλεο-νε-ξίας, πού τούς ὁδήγησε στήν ἐκ-τροφή τῶν χοίρων καί τήν ἀνυ-πακοή, καί νά ἔχουν κοντά τους τόν Χριστό, ὁ πρώην δαιμονι-σμέ-νος, αὐτός πού εἶχε καταλάβει τί σημαίνει νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τά δαιμόνια μέ τή βοήθεια τοῦ Χρι-στοῦ, κήρυττε σέ ὅλη τήν πόλη τό θαῦμα πού τοῦ ἔκανε ὁ Ἰησοῦς.

Πόσο διαφορετική εἶναι ἡ δική του ἀντίδραση ἀπό αὐτή τῶν συμ-πολιτῶν του! Αὐτοί τόν παρακα-λοῦν νά φύγει καί νά τούς ἀπαλ-λάξει ἀπό τήν παρουσία του. Δέν τόν θέλουν, γιατί δέν τόν θέλει τό δαιμόνιο πού ἔχουν μέσα στήν ψυχή τους καί δέν τό ἀναγνωρί-ζουν. Δέν τόν θέλουν, γιατί ἡ πα-ρουσία τοῦ Χριστοῦ τούς ἐνοχλεῖ, τούς ἐλέγχει, τούς ὑπενθυμίζει τήν ἀποστασία τους ἀπό τόν Θεό. Ἀλλά δέν τό θέλουν αὐτό. Προτι-μοῦν νά κάνουν τή ζωή τους καί νά ἀπολαμβάνουν τόν καρπό τῆς ἁμαρτίας τους μακριά ἀπό τόν Χρι-στό.

Ἀντίθετα ὁ θεραπευθείς πρώην δαιμονισμένος ἀπολαμβάνει τήν ἐλευθερία του ἀπό τά δαιμόνια καί νιώθει πόσο ἀσύγκριτα μεγάλο εἶναι τό δῶρο πού τοῦ χάρισε ὁ Ἰησοῦς. Αἰσθάνεται πόσο σπου-δαῖο εἶναι νά ἔχει μέσα στήν ψυχή του ὄχι δαιμόνια ἀλλά τόν Χριστό καί πόσο μοναδική εἶναι αὐτή ἡ ἐμπειρία. Γι᾽ αὐτό καί ἀκολουθεῖ τήν ἐντολή τοῦ Ἰησοῦ νά ἐπι-στρέ-ψει στό σπίτι του καί νά διηγεῖται ὅσα τοῦ ἔκανε ὁ Θεός. Καί ὄχι μόνο τήν ἀκολουθεῖ, ἀλ-λά γίνεται καί διαπρύσιος κήρυ-κας τοῦ εὐερ-γέτου του, διαπρύσιος κήρυκας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

«Καί ἀπῆλθεν καθ᾽ ὅλην τήν πό-λιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς».

Ἕνας πρώην καταδικασμένος στήν ἀπώλεια, γίνεται κήρυκας καί διδάσκαλος τῆς ἀληθείας, τήν ὥρα πού οἱ συμπατριῶτες του παίρ-νουν τή θέση του στά δίχτυα τοῦ διαβόλου. Αὐτό συμβαίνει σέ ὅσους ζητοῦν τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Αὐτό συμβαίνει σέ ὅσους εἶναι ἕτοιμοι νά ἀναγνωρίσουν τίς ἁμαρτίες τους καί νά ἀλλάξουν τή ζωή τους μέ τή χάρη του. Γίνονται κήρυκες τοῦ Χριστοῦ καί τῶν θαυ-μάτων του σέ ὅλο τόν κόσμο, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ὁδεύουν στήν ἀπώλεια.

Καί τό ἐρώτημα πού τίθεται καί πρέπει νά θέσουμε ὁ καθένας μας στόν ἑαυτό του εἶναι: «Ποιά εἶναι ἡ δική μας στάση; Ποιά θά ἦταν ἡ δική μας ἀντίδρα-ση στό θαῦμα;» Θά πηγαίναμε μέ αὐτούς πού ζή-τησαν ἀπό τόν Χριστό νά φύγει ἤ θά γινόμασταν καί ἐμεῖς κήρυκες τῶν θαυμάτων του, μι-κρῶν ἤ με-γα-λύτερων, πού ὁ καθέ-νας μας ἔχει ζήσει;

Ὁ Χριστός λέει καί σέ μᾶς, πού ἤρθαμε σήμερα νά ἐκκλησια-σθοῦ-με καί ἀξιωθήκαμε νά ζήσου-με τό θαῦμα τῆς θείας Εὐχαριστίας καί τήν πα-ρου-σία τοῦ Παναγίου Πνεύ-μα-τος, ὁ καθένας μας βεβαίως στό μέτρο τῆς καθαρότητος τῆς καρδί-ας του: «ὑπό-στρεφε εἰς τόν οἶκόν σου καί διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν ὁ Θεός».

Ἄς ἀνταποκριθοῦμε στήν προ-τρο--πή του καί ἄς γίνουμε καί ἐμεῖς κήρυκες τῶν θαυμάτων του στό σπίτι μας, στούς οἰκείους μας, στόν τόπο μας. Ἄς μιμηθοῦμε τό παράδειγμα τοῦ θεραπευθέντος ἀπό τόν Χριστό. Ἄς μιμηθοῦμε τό πα--ράδειγμα τοῦ ἁγίου μεγαλο-μάρ-τυρος Δημητρίου, τοῦ προστά-του τῆς ἐνορίας μας, τόν ὁποῖο θά ἑορ-τάσουμε αὔριο, γιατί καί ἐκεῖ-νος ὑπῆρξε διαπρύσιος κήρυ-κας τοῦ Χριστοῦ. Διότι ἔτσι καί τούς ἀδελ-φούς μας θά ὠφελήσουμε καί τόν Χριστό θά ἔχουμε στή ζωή μας, γιά νά μᾶς προστατεύει ἀπό τόν πει-ρασμό πού ζοῦμε ὅλοι μας τώρα, τόν κορωνοϊό, ἀλλά καί νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό αὐτόν, ὅπως ἀπάλλαξε καί τόν δαιμονι-σμένο τῆς σημερινῆς περικοπῆς ἀπό τά δαιμόνια.

Σέ ἐμᾶς ἐπαφίεται νά δείξουμε αὐτή τήν ἀγάπη ἀλλά καί τήν εὐγνωμοσύνη πρός τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά σώσει ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι

εἴχαμε χωρισθεῖ ἀπό τόν Θεό, εἴχαμε ξεφύγει ἀπό τόν Θεό, καί Ἐκεῖνος ἦρθε στή γῆ καί μέ κάθε τρόπο προσπαθεῖ νά μᾶς σώσει. Τόν δαιμονισμένο τόν ἔσωσε ἀπό τά δαιμόνια τά ὁποῖα εἶχε. Ἀλλά καί τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς θέλει ὁ Κύριος νά μᾶς σώσει ἀπό τά πάθη μας, ἀπό τίς κακίες μας, ἀπό ὅλους τούς πειρασμούς τούς ὁποίους καθημερινά ζοῦμε, φθάνει νά τό θέλουμε, φθάνει νά τό ζητήσουμε ἀπό τόν Χριστό. Καί νά εἶστε βέβαιοι πώς θά μᾶς ἀπαλλάξει καί θά μᾶς σώσει, γιατί θέλει νά εἴμεθα μακράν ὅλων αὐτῶν τῶν δαιμονίων καί νά ζοῦμε αἰώνια ἐνωμένοι μαζί του, μαζί μέ τόν Χριστό.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ